

[Else Theil Sørensen]

lem regeringen og Socialdemokratiet. Den omlægning er der god fornuft i, fordi den tilgodeser overordnede energipolitiske mål, således som de også er udtrykt i handlingsplanen Energi 2000.

Jeg skal da ikke lægge skjul på, at det tvangselement, der også ligger heri, har bekymret os. Men der er altså en meget stor forskel på at bede nogle fjernvarmeværker skifte brændsel og eventuelt teknologi og så at tvinge flere hundrede tusinde enkeltforbrugere til at gå over til gas eller fjernvarme. Over for de relativt få aktører, der her er tale om, er det muligt at forhandle med hver enkelt og vurdere hvert enkelt værks situation. Der står da også direkte i redegørelsen, at omlægningerne skal ske efter forhandling. Det betyder ikke, at der ikke kan blive problemer, men jeg håber og tror, at der netop gennem de forhandlinger – som jeg håber energiministeren snarest vil gå i gang med at foretage sammen med de enkelte fjernvarmeværker – kan komme den nødvendige dialog med værkerne.

Omlægningerne til decentral kraftvarme har til formål at få mere ud af brændslet ved at samproducere el og varme, men det ligger også i redegørelsen af 20. marts, at initiativerne i den skal udsætte yderligere udbygning af elforsyningen med nye centrale enheder. I den forbindelse har jeg bemærket, at Elkraft og Elsam i en henvendelse til Folketinget har peget på, at aftalen efter deres mening ikke løser elforsyningsproblemerne i halvfemserne, men jeg har også med tilfredshed konstateret, at kraftværkerne har truffet aftale med energiministeren om, at de sammen med energimyndighederne skal gennemgå det tekniske og økonomiske grundlag for handlingsplanen.

Den gennemgang vil forhåbentlig skabe overensstemmelse mellem de to parter forventninger til energiforsyningssituationen.

Det er jo nemlig ret væsentligt, som det allerede har været nævnt et par gange i dag, at vi også i årene fremover kan være sikre på at få den energi, som samfundet har behov for.

En meget vigtig del af den første redegørelse er efter Det Konservative Folkepartis mening den del, der handler om at indføre et låneloft for de regionale selskaber.

Det skal selvfølgelig fastsættes sådan, at selskaberne har realistiske muligheder for at klare de afstukne lånerammer. Under den forudsæt-

ning vil det tilskynde til, at selskaberne gør alt, hvad de kan for at få en god økonomi så hurtigt som muligt.

Af større vigtighed er måske en bestemmelse, der foreslås indføjet i varmforsyningsloven om, at der skal være pligt til fra gasselskaberne at forelægge regnskaber og budgetter for kommunalbestyrelserne og pligt for kommunalbestyrelserne til at behandle og vurdere disse budgetter. I dag forekommer det paradoksalt, at kommunerne, som er nødt til at beskære personalet i børnehaver, vuggestuer, på plejehjem og i forvaltningerne, tilsyneladende ikke ser med den samme spareinteresse på personaleforbruget i de regionale gasselskaber, som de ejer, og hvis underskud de har stillet garantier for.

Om handlingsplanen Energi 2000 vil jeg sige følgende: Den energihandlingsplan, der nu foreligger, er en opfølgning af regeringens handlingsplan for miljø og udvikling fra december 1988, og den er med alle sine bilag og baggrundsrapporter et godt værktøj, når vi i de kommende år skal forsøge at leve op til vores del af ansvaret for, at intentionerne i Brundtlandrapporten føres ud i livet. Man kunne måske også fristes til at sige, at så har vi også værktøj nok til et godt stykke tid. Der er mange ting, der er grundigt og godt behandlet i alt det materiale, der nu ligger.

Det, der er peget på i handlingsdelen som muligheder for at få begrænset vores energiforbrugs miljøbelastning, er bl.a., at vi skal begrænse slutforbruget af energi både i vore husholdninger og i øvrigt overalt i samfundet. Det skal gøres bl.a. ved at stille øgede krav til bygnings isolering – især i nybyggeri, for det er her, det er billigst – brug af elektriske apparater med lavere energiforbrug, lavenergipærer osv.

En vigtig forudsætning for at nedsætte energiforbruget på en række af disse områder er en ordentlig mærkning af elektriske apparater, så forbrugerne har mulighed for at vide, hvor meget energi det enkelte apparat bruger, sådan at man kan indrette indkøbene efter det. Dette er også et af de initiativer, vi er nærmest på at kunne gøre noget ved meget hurtigt.

På energiforsyningssiden er det vigtigt, at vi tilstræber at udnytte brændslet maksimalt.

Man kan også sige, at vi skal sørge for at få så meget energi som muligt for den samme miljøbelastning. Derudover skal vi, i det omfang det